

Brangūs skaitytojai,

ši knyga nuneš jus į nuostabius nuotykius, kuriuos patirsite drauge su Muminuku, jo šeima ir draugais iš trolių Mumių slėnio. Istorija paremta beveik prieš 75 metus mano tetos Tovės Jansson parašytų knygų motyvais. Gal jas skaitė ir jūsų tėvai ar seneliai?

Vaikystėje man be galo patiko klausytis balsu skaitomų knygų: susigūžus glaustis prie skaitančiojo šono, žiūrėti į paveikslėlius, klausytis pasakojimo ir regėti vaizduotėje kylančius vaizdus. Laukdavau tos valandėlės visą dieną. Nepakartojami potyriai lėmė, kad ir šiandien mėgstu skaityti. Tikiuosi, panašiai pasijusite ir jūs. Pasinerkite į nuotykius nuostabiame trolių Mumių slėnio pasaulyje, kuriame gali nutikti bet kas!

Sophia Jansson,

Tovės Jansson dukterėčia ir
„Moomin Characters“ kūrybinė vadovė

Tovė Jansson su personažais
iš trolių Mumių slėnio

Vieną saulėtą rytą Muminukas, Mažoji Miu ir Snifas patraukė pamiškėn susitikti su Muminuko tėčiu. Visi buvo baisiai įsitempę, laukė staigmenos ir iš smalsumo nesitvėrė savame kailyje. Tėtis norėjo parodyti kai ką svarbaus. Sakė būti pasirengusiems, todėl Snifas dėl viso pikto susikrovė į kuprinę visą savo turta.

– Sveiki, vaikai, – iškilmingai prabilo Muminuko tėtis. – Kaip galbūt pastebėjote, pastaruoju metu buvau labai užsiėmęs. Tiesą sakant, kai ką stačiau ir štai pagaliau baigiau. Visoms šeimoms kartais reikia ištrūkti iš saugaus ir įprasto...

– Valio! – sušuko Mažoji Miu. – Leisimės į kelionę!

Sekdami paskui Muminuko tėtį į mišką visi jautė artėjant nuotykius. Galiausiai priėjo proskyną.

Ten stovėjo Muminuko tėčio kūrinys. Platus ir tvirtas, žadinantis vaizduotę ir tiesiog nuostabus. Visai kaip pats tėtis.

– Ak... – netekęs žado aiktelėjo Snifas.

Šalia „Jūros orkestru“ pavadinto laivo stovėjo Muminuko mama. Visą rytą krovusi daiktus buvo šiek tiek pavargusi ir dar ne visai apsiratusi su mintimi, kad leisis ieškoti nuotykių.

– Metas į kelią, jei visi pasiruošę, – pasakė Muminuko tėtis.

Tiesa, iškilo viena problema – laivas stovėjo sausumoje ir buvo pernelyg sunkus nutempti iki upės.

– Jei laivas negali pasiekti upės, tada upė turi pasiekti laivą. Eime, vaikai! – paragino Muminuko tėtis.

Jie leidosi į tankmę. Muminuko tėtis paaiškino, kad eina pas drontą Edvardą. Buvo šeštadienis, o šeštadieniai tasai visada maudydavosi ežere.

– Reikia paprašyti, kad atsisėstų ne ežere, o upėje, tada ji patvins, – pasakė Muminuko tėtis.

– Jo toks didelis užpakalis? – paklausė Muminukas.

– Dar didesnis, – atsakė tėtis.

– Ar tas drontas pavojingas? – baugščiai pasiteiravo Snifas.

– Taip, bet gali sutripti, jei nepastebi. Paskui visą savaitę verkia, – paaiškino Muminuko tėtis. – Dar ir laidotuves apmoka.

– Menka paguoda, kai pasidarai plokščias kaip blynas, – tarė Snifas.

